

"Zijn diepste ego dat hij had willen bevrijden van alle remmingen"

Zijn diepste ego dat hij had willen bevrijden van alle remmingen en veredelen tot het puurste goud was nu sinds maanden van een instabiele materie geworden. Borrelende blubber met een flexibele lul van rubber die alle kanten uit zwiepte, noemde hij het graag. Een zelf zoekende kruisraket. Hij leefde in een grote innerlijke onzekerheid en was eindelijk tot zijn vroeger nachtmerrie geworden: een onduidelijke, vage, schichtige non-persoon. Geen man maar ook geen vrouw. Een soort tussen innetjes mens zoals zo veel artistieke aangelegde, gevoelige bisexuelen met stelen als kamelen. Een androgien persoonlijkheid die zich niet kon of wilde differentiëren. Wat hij als een droom van geluk had gekoesterd was in werkelijkheid een diepe leegte geworden. En dat was nog niet eens alles tot overmaat van ramp! Op een zeker ogenblik tegen kerstmis ontdekte hij dat er in hem impulsen waren die hij niet langer meer kon besturen en dat deze ongerichte impulsen voort kwamen uit zijn oorspronkelijke verlangens om zowel het mannelijk als het vrouwelijk in hemzelf te verenigen en daar van te genieten. Eindelijk begreep hij op eerste kerstdag onder hevig aanhoudend klokgebeier welke grote verandering zich in hem had vol trokken door zijn psychologische experimenten en zelf onderzoek.

Het was buiten bitter koud. Een gierende wind bij temperaturen van min negentien graden en een voort jagende gemene sneeuwstorm afgewisseld met striemende hagel zorgden er voor dat maar weinigen op straat durfden. Na een laat met drank overgoten en met hasj doorrookt bezoek aan een vriend liep hij naar zijn hotel door een slecht verlichte armoedige buurt waar hij elk ogenblik verwachtte dat de kogels uit de vuurwapens van elkaar rivaliserende bendes om de oren zouden vliegen. Het was een van de allerarmoedigste en armste zwarte wijken van New York. Op een terrein vol afgebrande woningen waar niemand te bekken was hoorde hij plofsteling een zacht gekreun als van een gewond dier. Hij stond stil en spitste de oren. Was het een gemene valstrik van een stel zwarte bendeleden om hem als blanke van zijn goed gevulde portefeuille met tienduizenden dollars te beroven? Je

moest zo uitkijken voor dat volk. Ze liepen allemaal met messen en pistolen rond die zwarten. Potenrammers zaten verscholen in de bosjes en pakte iedereen die maar in de buurt van hun schuilplaats kwam. Er was deze nacht echter niemand te zien. Hij keek om zich heen. Het leek op het eerste gezicht veilig. Het gekreun kwam uit de bosjes op het stuk braak liggend terrein waar bouwafval lag. Hij liep in de richting van het geluid